

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Monvmenta Paderbornensia

Ferdinand <II., Paderborn, Bischof>

Paderbornae, 1669

11. Hic Aquilas Obtinet Vsque Svas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11425

nostra & civilium armorum, expugnatis legionum hibernis, etiam Gallias affectavere : ac rursus pulsus inde, proximis temporibus triumphati magis quam victi sunt.

10. RAPTÀ IOVI LATIO. Inscriptio monumenti Capitolini apud Lazium. lib. comment. Reip. Rom. c. 4. Vellejus. lib. 2. c. 91. Sueton. in Aug. c. 21. Florus. lib. 4. c. 12. Eutropius. lib. 7. in Aug. Ovidius. lib. 5. & 6. Fast. & lib. 2. Trist. Horatius. lib. 4. od. 15.

*Et signa nostro restituit Iovi,
Direpta Parthorum superbis
Postibus, &c.*

Quantopere signis, sive *ultra*, ut Florus, sive, ut Suetonius ait, *repositis* redditis gavissus sit Augustus, indicant tot & tam varij hac de re signati nummi veteres cum inscriptione *signis receptis*: quorum icones apud Lazium. l. c. expressæ.

11. HIC AQVILAS OBTINET VSQVE SVAS. Arminius apud Tacit. lib. 1. *Cerni adhuc Germanorum in lucis signa Romana, quæ dijs patrijs suspendit.* Nondum ergò tunc, nec unquam Augusto remissa fuerant, an postea ductu Germanici, & auspicijs Tiberij recepta, auctores inter se dissentiunt. affirmat Tacit. lib. 1. An. *Bructeros sua urentes, expedita cum manu L. Stertinius, missis Germanici fudit; interque cadem & prædam reperit unde vicesima legionis aquilam cum Varo amissam.* lib. 2. *Ipse majoribus copijs Marsos irrumpit: quorum dux Malo vendus, nuper in deditioem acceptus, propinquo luco defossam Variæ legionis aquilam modico præsidio servari indicat.* Ad quem locum Lipsius. not. 62. *Hic autem inventa aquilarum una, & supra lib. 1. altera; ergò recepta nunc omnes.* Quâ de causâ arcus erectus dicaturque : Tac. l. 2. *Fine anni arcus propter ædem Saturni ob recepta signa cum Varo amissa, ductu*
Germa-

Germanici, auspicijs Tiberij; & ades Fortis Fortuna &c. dicantur. Dio quoque lib. 57. scribit. *At Germanicus expeditione in Germanos prosperâ ad Oceanum usque processit, &c. signâque militaria recepit.* Negat nihilominus Florus. lib. 4. c. 12. *Signa, & aquilas duas adhuc barbari possident; tertiam signifer prius, quàm in manus hostium veniret, evulsam mersâque intra baltei sui latebras gerens, in cruentâ palude sic latuit.* Florum sequitur Cuspinianus. in vitâ Aug. *Nec unquam hæredita sunt Imperatoribus Romanis, quod Parthi fecerunt, sed semper in hunc usque diem servata; licet Tacitus scribat Germanicum, cum in Teutoburgiensi saltu reliquias Varianæ cladis inspicere concupisceret, per L. Stertinium apud Bructeros undevicesimæ legionis aquilam cum Varo amissam reperisse.* Majorem ergò fidem hac in re Floro quàm Tacito habendam esse, & non sine ratione censuit Cuspinianus: si enim verè Variana signa recepta fuerunt, cur Tacitus tantùm & Dio id meminerunt? nam signa à Parthis remissa poëtæ pariter & historici magno numero celebraverunt. Cur Vellejus, quod gratum, lætum & magnæ gloriæ Tiberio erat, in laudibus ejus alioquin immodicus filuit? quomodo contrarium scribere Florus ausus esset. Arcus quidem similis esse potuit triumphis, quos apparatu splendidos, victoriæ autem inanes falsosque de Germanis non rarò Imperatores Romani egerunt; quod Tacitus quoque de morib. Germ. agnovit. *Inde proximis temporibus triumphati magis, quàm victi sunt.* Alio quoque, & excellentiori quidem modo aquilas suas Luppia usque obtinet, imperio nimirum ad Francos primùm, & ab his ad Saxonas, utrosque Luppia aliqua ex parte quondam accolæ, translato; nec desunt, qui imperij insignia ab aquilis clade Varianâ raptis originem accepisse existimarint; ita enim senserunt & scripserunt

Cuspinianus, & Vlricus Huttenus : ille in Aug. *Non enim bi-
ceps est aquila, ut imperitum vulgus credit : sed duæ simul ; qua-
rum altera alteram expansis alis obtegit, tertiam signifer legionis
tertia abstulit, paludè que demersit, ne in hostium manus veniret,
alioqui tres haberemus aquilas in insignibus Imperij ; hic verò &
clariùs in carmine de Germania non degeneri :*

Vindice ut Arminio, celeris prope rura Visurgis,

Romanas acies, miro Germania motu,

Quinctiliùmque ducem conciderit, unde birostræ

Contigerint aquilæ, traducti insignia regni.

Excussùmque jug¹²⁰⁰, 2000 tantum hæc tempora nossent

12. PENE EXITIABILEM. Sueton. in Aug.
c. 23. *Graves ignominias cladèsq; duas omnino, nec alibi quàm
in Germaniâ, accepit, Lollianam & Varianam : sed Lollianam ma-
joris infamiae, quàm detrimenti ; Varianam penè exitiabilem, tri-
bus legionibus, cum duce legatîsq; & auxilijs omnibus, cæsis. Ma-
gna igitur hæc clades fuit, quæ à Suetonio pene exitiabilis, à
Vellejo atrocissima calamitas vocatur, fines imperij immi-
nuit, ingentem mærorem metùmque Augustò, & urbi attu-
lit. Vellejus. l. c. *Ordinem atrocissimæ calamitatis, quæ nulla post
Crassi in Parthis damnum, in externis gentibus gravior Romanis
fuit, justis voluminibus, (utinam cum 20. libris de bellis Ger-
manicis à Plin. scriptis superessent) ut alijs, ita nos conabimur ex-
ponere. Nunc summa deflenda est. Exercitus omnium fortissimus,
disciplinâ, manu, experienciâque bellorum inter Romanos milites
princeps, ad internecionem trucidatus est. Flor. l. 4. c. 12. Nihil
illâ cæde per paludes, perque silvas cruentius : nihil insultatione
barbarorum intolerabilius, præcipuè tamen in causarum patro-
nos. Alijs oculos, alijs manus amputabant : unius os scētum, recisâ
priùs linguâ, quam in manu tenens barbarus, tandem, inquit, vi-
pera**